

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE DUHUL SFÂNT - Partea întâi

1. Domnul poate lucra prin cineva într-o biserică ce nu crede în darurile Duhului?	7
2. Dacă nu ai Duhul Sfânt nu ești salvat?	8
3. Întrebări despre Cină și închinare	10
4. Satana și îngerii lui au fost aruncați cu adevărat pe pământ?	14
5. Explică pilda celor 10 fecioare. Creștinul păcătuiește?	23
6. De ce bisericile care botează în Tată, Fiu și Duh Sfânt și lasă femeile să predice, au atâta autoritate și putere?	33
7. Există mai multe lumi?	39
8. Există mai multe ceruri?	39
9. Va merge un bebeluș în Hristos în răpire?	39
10. De ce mi s-a arătat Hristos când mă pregăteam să iau Cina?	39
11. Noi am fost salvați înainte de întemeierea lumii?	40
12. Noi am fost duhuri înainte de a veni în acest trup?	40

13. Ce diferență este între trup, suflet și duh?	41
14. Explică învățătura despre sămânța șarpelui.	42
15. Ce înseamnă cuvintele „nu păcătuiește” din 1 Ioan 5.18?	44
16. Care este diferența dintre preacurvie și adulter?	44
17. Explică 1 Ioan 5.16.	46
Partea a doua	
18. Televizorul este un blestem pentru lume?	72
19. Poate ieși un duh rău de la Dumnezeu?	72
20. Ce se întâmplă cu copiii care mor înainte de a putea deosebi binele și răul? Când vor învia ei?	77
21. Explică, te rog, expresia: „...totuși (femeia) va fi mântuită prin nașterea de fii.”	79
22. Este corect ca cine vorbește în limbi să aducă și tălmăcirea?	80
23. Este corect ca predicatorii să adune de mai multe ori în timpul serviciilor lor, sub pretextul că Domnul le-a spus că trebuie să se adune o anumită sumă?	90
24. Ce părere ai de o piesă de Crăciun într-o biserică a Duhului?	91
25. Te rog să explici Evrei 6.4-6.	93
Partea a treia	
26. Unde sunt acum duhurile care au intrat în porci?	120

27. Explică Romani 7.25.	137
28. Ce înseamnă alegerea înainte de întemeierea lumii?	141
29. Ai spus că un creștin nu păcătuiește. Cum explici 1 Ioan 1.8-10?	148
30. Ce trup vom avea la înviere?	155
31. Explică Evrei 6.4 și compară-l cu Evrei 10.26.	155

David

spunea în Vechiul Testament: „*Eram bucuros când mi se zicea: „Să mergem la Casa Domnului.”*”

Este o seară foarte

caldă, așa că musafirii noștri pot vedea că este cu adevărat greu să trăiești în Indiana.

Înainte

de a deschide Cuvântul, aș vrea să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne Dumnezeule, Tată scump, după ce a fost

răstignit, a murit, a fost îngropat și a înviat a treia zi, Isus S-a înălțat în slavă unde șade la dreapta

măririi, mijlocind pentru noi ca Marele Preot care poate fi atins de

neputințele noastre; care cunoaște chiar și cea mai mică păsărică ce ar putea

cădea pe stradă și nu poate trece nepăsător pe lângă copiii Săi credincioși

care s-au adunat în seara aceasta ca să asculte Cuvântul Său. Sunt sigur,

Doamne Dumnezeule, că și dacă n-am fi cerut, Tu ai fi turnat binecuvântările

Tale peste ei, datorită credincioșiei cu care stau la locul lor în seara

aceasta.

Doamne, în mijlocul nostru sunt și musafiri, de aceea Te rugăm pentru ei și pentru bisericile lor. Știu că printre noi se află predicatori însărcinați de Tine, care pot răspunde mult mai bine la aceste întrebări, de aceea Te rog să lași Duhul Sfânt să vină la noi, în seara aceasta, și să ne dea cuvintele potrivite care trebuie spuse și care să aducă o bucurie negrăită și plină de slavă în inimile noastre, în timp ce stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus, studiind Scripturile fără nici o prejudecată sau gânduri rele, ci doritori să cunoaștem Adevărul și să ne supunem Lui.

Te rugăm să-l binecuvântezi pe scumpul nostru păstor, fratele Neville, care stă vitejește la postul lui de datorie, an de an, prin căldură și frig, ca să păstorească oile din locul acesta. Lasă ca Duhul Tău să fie peste el și ajută-l în toate lucrurile.

Binecuvântează-i pe toți cei ce sunt conectați cu Tabernacolul. Dacă va fi cu voia Domnului, în curând vom avea o adunare mai mare și mai frumoasă, în care tinerii Tăi vor putea fi pregătiți ca să plece în cele patru colțuri ale pământului, ca să lupte cu seriozitate pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Doamne, noi îmbătrânim și în curând va trebui să lăsăm Biblia în mâinile altora, ca s-o poarte mai departe. Ajută-ne în acest efort și răspunde, în seara aceasta, prin Duhul Sfânt la întrebările noastre, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Știu că este îngrozitor de cald, dar aș dori să răspundem la aceste întrebări și să nu trecem peste ele, deoarece nu sunt prea multe. Nu le-am numărat dar văd că sunt puține, așa că nădăjduiesc că voi putea răspunde la toate în seara aceasta.

Aș vrea ca fetița aceea în roz să vină aici. Cred că este fiica fratelui Beeler. Aș vrea să iei bilețelele acelea și să le amesteci, iar după aceea să mi le dai mie. Înțelegeți? Nu vreau să fac eu aceasta, ca să nu se creadă că le aleg, ci le va amesteca fetița, iar apoi eu le voi lua în ordinea pusă de ea și voi răspunde la ele.

Mulțumesc, dragă. Dacă, după ce voi răspunde la întrebarea cuiva, vi se va părea că nu sunteți mulțumiți, ridicați mâna și spuneți acest lucru, fiindcă am adus cu mine Lexiconul grec și pe cel ebraic, pentru a vedea împreună care este sensul cuvintelor în textul original.

Domnul să ne ajute să răspundem astfel încât să vă declarați mulțumiți cu toții.

Aș vrea să știți că nu voi răspunde la aceste întrebări ca să vă contrazic convingerile, ci o voi face conform învățaturii Scripturii, care se predică în locul acesta.

Acum să vedem care este prima întrebare:

O, nu este o întrebare, ci cineva dorește o discuție particulară cu mine la începutul săptămânii.

Oamenii doresc să știe anumite lucruri și au dreptul la aceasta, fiindcă darul profetic a fost dat tocmai în scopul acesta.

În Biblie, când oamenii voiau să știe ceva mergeau jos la profeți, iar ei cântau și se rugau și Dumnezeu le răspundea la problema pusă. Fraților, El nu este un Dumnezeu care a hrănit un grup și-l ține flămând pe altul, ci este Același ieri, azi și în veci, ceea ce înseamnă că și astăzi

va proceda la fel ca atunci.

În ce privește aceste discuții particulare, când vine un caz, eu nu îl las până nu aud răspunsul Domnului cu privire la el. Nu contează dacă trebuie să așteptăm șase luni sau un an până vedem împlinirea lui: noi rămânem liniștiți și așteptăm. Vedeți? Noi stăm pe „Așa vorbește Domnul!”

Ieri a venit la mine un bărbat care aștepta de luni și luni botezul cu Duhul Sfânt. Era baptist, dar noi nu am renunțat, ci am așteptat cu credincioșie harul lui Dumnezeu. În final, Domnul mi-a dat o vedenie pentru el și imediat după aceea a primit Duhul Sfânt chiar în timp ce stătea încă pe scaun.

Zilele trecute a venit la mine un catolic convertit de curând, care de vreo doi ani a dorit să aibă o discuție particulară cu mine. Au fost suficiente cincisprezece minute și Domnul a dat o vedenie în care a descoperit tot ce trebuia să facă pentru a primi Duhul Sfânt. Vedeți, pentru aceasta este El.

Dacă doriți asemenea discuții particulare, sunați la Butler 2-1519 și vi se va spune când puteți veni.

Spuneți motivul pentru care doriți această discuție particulară, ca să știe de cât timp aveți nevoie. Dacă timpul pe care vi-l vor acorda este prea scurt, nu va fi nici o problemă, fiindcă vom sta înaintea Domnului până când ne va da o vedenie sau un Cuvânt din partea Sa.

Eu știu că oamenii spun: „Frate Branham, tu nu stai suficient de mult cu oamenii!” Adevărul este că nu am cum să stau mai mult, fiindcă nu este posibil să stai și cu oamenii și să fii și în slujba Domnului

În același timp, ci fiecare lucru își are timpul și locul lui.

Să vedem ce scrie pe biletul acesta (Fratele Branham citește biletul). Este vorba de un bărbat care a venit de la Chicago, fiindcă medicul i-a spus că are nevoie de o operație la inimă. Duhul Sfânt a descoperit însă tot ce era cu el și a fost vindecat, așa că nu a mai necesitat intervenția chirurgicală.

Vedeți? Uneori trebuie să aștepți mai mult ca să vezi împlinirea Cuvântului Său. Eu, de exemplu, am așteptat cincisprezece ani împlinirea unei vedenii, iar altul a venit și în trei minute i s-a rezolvat totul. Vedeți? Acesta este Dumnezeu. El răspunde la timpul Său pentru fiecare, deoarece nu noi Îl stăpânim pe El, ci El ne stăpânește pe El.

Acum să vedem următoarea întrebare:

1. Frate Bill, este posibil ca Domnul să lucreze efectiv prin mine într-o adunare care nu crede în darurile duhovnicești?

Nu este trecut nici un nume, dar persoana respectivă vrea să știe dacă Domnul poate să lucreze cu darurile Sale într-o adunare care nu crede în darurile Duhului. Eu mă îndoiesc sincer că ar fi posibil așa ceva.

Dragă prietene, mă îndoiesc că Dumnezeu ar putea

lucra efectiv prin tine, fiindcă ești în mijlocul unor necredincioși, iar Biblia spune: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși,” ci: „leșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; separați-vă de ei și atunci vă voi primi.” (2 Corinteni 6.14+17).

Părerea mea este că dacă locuiești într-un oraș unde nu există o biserică ce crede în semne și daruri duhovnicești, iar tu posezi acele lucruri, să mergi în mijlocul celor ce cred.

Și aș vrea să-ți mai spun ceva, un Cuvânt din Scriptură, fiindcă este posibil să fi încercat cât ai putut să-i faci pe acei oameni să creadă, dar ei au refuzat acest lucru. Deci, dacă ai încercat să-i convingi, dacă ai vorbit cu păstorul și cu diferiți oameni din acea comunitate, iar ei au ignorat complet ceea ce le-ai spus, iată ce a spus Domnul Isus despre ei în Matei 7.6:

„Să nu dați câinilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, și să nu se întoarcă să vă rupă.”

Prin urmare, eu nu aș putea avea legătură cu o adunare care nu crede Evanghelia deplină a Domnului Isus Hristos, care nu crede că El este Același ieri, azi și în veci; iar atunci când Îl văd lucrând întocmai cum a făgăduit, mă văd îndreptățit să le spun oamenilor să iasă din mijlocul necredincioșilor și să își găsească o biserică adevărată care predică toată Scriptura și crede fiecare Cuvânt din ea.

2. Este adevărat că nu ești salvat dacă nu ai primit Duhul Sfânt?

Această întrebare ne-ar putea lua cam cinci ore ca să vă răspund la ea, dar o voi face pe scurt.

Când Îl accepti pe Hristos ca Salvator personal și ești gata să fii botezat în apă, nu ești încă convertit, fiindcă „a fi convertit” înseamnă „a fi schimbat.”

Ca să puteți înțelege ce vreau să spun, aș vrea să-l privim pe Petru. El L-a urmat pe Domnul pretutindeni, timp de trei ani și jumătate, iar în Matei 10.8, Isus i-a dat putere (lui și celorlalți unsprezece) împotriva duhurilor necurate: să învieze morții, să vindece bolnavii, să-i curețe pe leproși, să scoată dracii afară și să predice Evanghelia. Da, el avea putere să facă toate aceste lucruri, iar în Ioan 17.17 citim că a fost sfințit prin Adevăr, fiindcă Cuvântul este Adevărul, iar Hristos era Cuvântul făcut viu.

Cu toate acestea, Domnul i-a spus înainte de rusalii: „...după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.” (Luca 22.32).

Eu știu că mulți dintre prietenii mei bapțiști și prezbiterieni nu sunt de acord cu ceea ce spun, pentru că ei nu pot vedea ceva. Voi mergeți la Scriptură, dar nu vă opriți unde trebuie. Înțelegeți?

Într-adevăr, în Romani 4.22 scrie că „de aceea, credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire.” Deci, Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și această credință i-a fost socotită ca neprihănire, dar ca să-i

dovedească lui Avraam că i-a iertat păcatele și i-a primit credința, El i-a dat un semn. Aceasta este ceea ce voi, scumpii mei metodiști și prezbiterieni, nu vedeți. El i-a dat pecetea tăierii împrejur ca o mărturie, ca o dovadă că i-a primit credința. Acesta este motivul pentru care Pavel i-a întrebat în Fapte 19 pe acei frați bapțiști care-l aveau ca păstor pe Apolo și credeau Evanghelia așa cum o predicase Ioan Botezătorul:

*„Ați primit voi Duhul Sfânt **de când** ați crezut?”* (Fapte 19.2 – traducere din engleză).

Vedeți? Ei au crezut dar nu au fost încă convertiți, schimbați. Problema este că noi înțelegem greșit cuvântul „convertire.” Astfel, oamenii sunt de părere că a te converti înseamnă să te lași de băutură și de toate celelalte lucruri lumești și să aderi la o biserică. Adevărul este că faptul că mergi la o biserică nu este semnul că ești convertit. Nu! Un om este convertit numai atunci când viața lui veche a murit și el este îngropat în Hristos și înviat cu El într-o viață nouă. Atunci Duhul Sfânt creează în el o nădejde vie a vieții veșnice care vine numai prin Duhul lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Acum voi știți ce a spus Domnul Isus în Ioan 5.24:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Vedeți? *„Cine crede în Mine.”* Și tot Biblia spune că *„nimeni nu poate zice că Isus este Domnul decât prin Duhul Sfânt.”* (1 Corinteni 12.3). Aceasta înseamnă că voi nu puteți crede că Isus este Hristosul până când nu primiți botezul cu Duhul Sfânt. Voi puteți repeta ceea ce spune Biblia sau păstorul vostru, mama sau un predicator bun, dar nu știți în voi înșivă acest lucru până când nu muriți și nu înviați împreună cu El, deoarece nici un om nu poate spune că Isus este Hristosul decât prin Duhul Sfânt.

Acesta este motivul pentru care eu cred că un om este salvat dacă privește spre Calvar și moare în acea stare. Atunci el este salvat cu certitudine.

Poate că cineva se gândește la tâlharul de pe cruce. Să nu uitați că aceea a fost prima și singura lui șansă. În ce vă privește pe voi, aveți o șansă și în seara aceasta, așa că, după părerea mea nu ar trebui să așteptați ultima șansă, fiindcă s-ar putea să nu știți când este aceea și astfel să pierdeți totul. S-ar putea să nu aveți șansa unei mărturisiri pe patul morții, de aceea nu așteptați timpul acela ci lăsați ca acesta să fie „patul vostru de moarte” și muriți acum față de lume, ca să fiți născuți din nou de Duhul Sfânt.

Dacă mai există vreo întrebare referitoare la problema aceasta, ridicați mâna, fiindcă voi fi bucuros să vă pot răspunde la ea. Dacă nu este altă întrebare, să mergem mai departe.

3. Există vreun text care să arate că ucenicii au luat Cina și după cincizecime? Pavel a vrut să spună că oamenii nu deosebeau Cuvântul? Singura cale de închinare înaintea lui Dumnezeu este prin Duhul Sfânt? Dacă cineva ia biscuiți și vin la Cină, urmează boala și somnul?

Cred că cel care a pus aceste întrebări este foarte sincer, de aceea voi încerca să răspund și eu cât se poate de sincer.

Aș vrea să deschidem mai întâi în Fapte 2.42. Nu cred că pot să vă arăt exact un verset în care scrie că Petru sau Pavel au luat Cina, dar scrie despre biserică. Personal, cred că erau cu toții acolo, fiindcă nu cred că ar fi scris că alții trebuie să facă ceva ce ei înșiși nu au făcut, este adevărat?

Deci, Fapte 2.42: *„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.”*

Vedeți, ei au stăruit în continuu în aceste lucruri: în învățatură, în frângerea pâinii (Cina), în părtășie și în rugăciune. Prin urmare, dacă cineva scoate afară Cina, poate scoate și rugăciunea.

Să citim mai departe: *„Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe semne și minuni.*

Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște.

Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.

Toți împreună erau nelipsiți de la Templu și în fiecare zi frângeau pâinea (adică luau Cina de fiecare dată când se întâlneau)...” (v. 43-46).

Aceasta era o învățatură a apostolilor, a bisericii primare. Conform ei, luau Cina de câte ori se adunau. De fiecare dată.

Eu știu că voi, creștinii care mergeți la Biserica Creștină, ziceți: Noi luăm Cina în fiecare duminică dimineața, pentru că așa spune Scriptura.” Voi împliniți Scriptura mai bine decât noi, pentru că Tabernacolul Branham ia Cina o dată pe lună, însă nu uitați că Scriptura spune că ei o luau de câte ori se întâlneau. Așa este corect. Ea trebuie luată de fiecare dată.

„Toți împreună erau nelipsiți de la Templu. În fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.” (v. 46).

Vedeți, de fiecare dată când ucenicii aveau aceste adunări în Templu sau din casă în casă, făceau și frângerea pâinii, adică luau Cina.

Tot în această legătură, aș putea citi și din 1 Corinteni 11. Acesta este capitolul pe care-l folosim și noi când luăm Cina. Să citim de la versetul 23:

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat și anume că, Domnul Isus, în noaptea când a fost vândut, a luat o pâine.

Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”

Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâte ori veți bea din el.”

*Pentru că oridecâte ori mâncați din pâinea
aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.”*

Vedeți, aceasta este Cina sau împărtășirea. Eu îmi dau seama și sunt de acord că trupul Domnului, Cuvântul viu, este Hristos însuși, dar pâinea și vinul sunt simboluri, la fel ca botezul, spălarea picioarelor și alte porunci care au fost date bisericii. Dar este absolut esențial ca această pâine și vinul să se ia în chip cuviincios, fiindcă este scris:

*„De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau
bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat...” (v. 27).*

Următoarea întrebare era: **„Dacă cineva ia
biscuiți și vin la Cină, urmează boala și somnul?”**

Eu cred că singura închinare adevărată este în Duhul Sfânt, în Adevăr. Și cred că tocmai aceasta a vrut să spună Pavel aici: că voi trebuie să fiți în Duhul Sfânt înainte ca să luați Cina, pentru că altfel vă mâncați și beți propria osândă. Înțelegeți? Voi trebuie să vă cercetați înainte de a face aceasta.

Istoricul Josephus scrie că după moartea lui Isus, creștinii bisericii primare erau considerați canibali, fiindcă se spunea că au luat trupul Domnului și L-au mâncat. Da, oamenii credeau că L-au luat din mormânt și L-au mâncat, după ce mai întâi L-au tăiat bucăți. Vedeți ce părere eronată aveau?

Priviți însă ce spune Pavel aici:

„De aceea, oricine mănâncă pâinea (nu trupul) aceasta... va fi vinovat de trupul Domnului,” așa că „fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta...” (1 Corinteni 11.27-28).

Deci, *„să mănânce din pâinea aceasta.”* Noi știm că Isus este Pâinea vieții – aceasta este adevărat, însă aici este vorba de un simbol, la fel ca în cazul botezului. Astfel, botezul nu vă salvează, dar prin el mărturișiți în fața adunării că credeți în moartea, îngroparea și învierea lui Isus Hristos. Apa nu vă poate salva, ci credința voastră în El face aceasta.

Cu toate acestea, botezul este o poruncă ce trebuie împlinită, fiindcă Dumnezeu nu poate să vă poruncească să faceți ceva, iar după aceea să se întoarcă în jur și să spună că nu este chiar obligatoriu acel lucru. Nu este posibil ca după ce a poruncit să se ia Cina, să se întoarcă și să spună că nu mai este nevoie să se facă acel lucru. Sigur că nu, ci voi trebuie să faceți acest lucru pentru că este o poruncă veșnică dată de El.

Priviți: *„Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.” (v. 26).*

Vedeți unde merge Pavel acum? La omul care încearcă să ia Cina fără să fie în Hristos, în Duhul. Un astfel de om nu este vrednic să se atingă de ea, iar dacă o face, își mănâncă și bea propria osândă. De ce? Pentru că merge afară și fumează, minte, fură, comite adulter, etc., adică nu duce o viață creștină. Oamenii văd felul lui de viață, dar cu toate acestea, merge la adunare și se atinge de această poruncă, de acest simbol al morții, îngropării și învierii lui Hristos, spunând că îl ia din toată inima lui. Prin aceasta însă, el se face vinovat și ca urmare își mănâncă și bea propria osândă, deoarece nu deosebește trupul Domnului.

Același lucru este în cazul hulei împotriva Duhului Sfânt. Vedeți? Dacă jucați rolul unui fățarnic și faceți ceva deși știți că nu este corect, este același lucru. În ordine.

Să citim mai departe din 1 Corinteni 11:

„Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm.

Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.

Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți o dată cu lumea.

Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

Dacă-i este foame cuiva... (în altă parte citim că ei duceau mâncare și băutură înăuntru, făcând din casa Domnului un loc de distracție, îmbătându-se chiar. Voi știți că acest lucru este scris tot aici, în Corinteni, spunându-se că unii se îmbătau în casa Domnului (v. 21). Acesta este motivul pentru care Pavel spune în versetul 34:):

„...Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă, pentru că nu vă adunați spre judecată.

Celelalte lucruri le voi rânduî când voi veni.” (v. 30-34).

Eu cred că Cina trebuie făcută cu

pâine nedospită, la fel ca cea făcută în Egipt la așezarea Paștelor, și nu biscuiți sau altceva

de felul acesta. De asemenea, cred că sângele trebuie simbolizat prin vin și nu prin must de struguri,

deoarece mustul se acrește și se alterează, pe când vinul devine tot mai bun cu cât trece timpul, și nu-și poate pierde tăria. Tot astfel, sângele lui Isus

Hristos nu se acrește și nu se strică, ci cu cât trec zilele devine tot mai

puternic și mai bun pentru credincios. La Cina Domnului trebuie să se ia pâine

și vin, iar pâinea trebuie pregătită de oameni care s-au predat cu adevărat lui

Dumnezeu.

Eu am fost odată într-o biserică unde au adus o

franzelă dospită și ceva suc, iar oamenii păcătoși înjurau și se purtau foarte urât, dar cu toate acestea au participat cu toții la acea așa zisă „cină”.

Pentru mine totul era cât se poate de ridicol.

Fraților,

eu cred că Cina trebuie făcută întocmai cum spune Scriptura și nu trebuie să

difere nici un pic de ceea ce este scris. Aceasta este convingerea mea, iar voi să stați în

totul pe Ea!

4. Frate Branham, este adevărat că Satana a fost odată în cer și a fost aruncat afară, el și îngerii lui, și au venit pe pământ?

Acesta este un fapt împlinit sau este o viziune ca cea pe care a avut-o Ioan în Insula Patmos? Te întreb acest lucru pentru că mi s-a spus că a fost numai o viziune.

Ioan a văzut într-o viziune, dar acest lucru s-a întâmplat în realitate.

Ca să credeți aceasta, deschideți Bibliile la Isaia 14.12.

Voi merge puțin mai încet pentru că aceasta este o lecție bună. Poate cineva spune: „Ei bine, eu nu am nevoie de aceasta acum!” dar dacă gândiți așa, dovediți că nu știți că Duhul Sfânt se hrănește numai cu Cuvântul lui Dumnezeu. Credeți că omul care posedă Duhul Sfânt se hrănește cu Cuvântul lui Dumnezeu? Citiți pentru aceasta Matei 4.4:

„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

În ordine. Acum să mergem la Isaia 14.12, unde ni se vorbește despre Lucifer.

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!

Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi

voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei,

Mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.”

De aici puteți vedea că nu a fost doar o viziune, ci Lucifer a fost aruncat cu adevărat din cer.

Acum haideți să deschidem în Noul Testament, la Luca 10.18, ca să vedem ce a spus Isus:

„Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.”

Vedeți? Satana a fost un arhanghel al lui Dumnezeu și a locuit în cer, fiind cel mai puternic înger, după Dumnezeu. Era, ca să zicem așa, mâna dreaptă a lui Dumnezeu, dar aceasta l-a făcut să se îngâmfe în inima lui.

Oare nu este aceasta starea în care ajung mulți dintre oamenii de astăzi? Lăsați numai ca Dumnezeu să binecuvânteze un om și să pună puțină încredere în el, că imediat va ajunge un „știe tot.” Da, imediat se va gândi că trebuie să facă o organizație sau ceva deosebit. *„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor...”*

Vedeți? Este greu să se găsească un om pe care Dumnezeu să-l poată lua să-l folosească în lucrarea Sa, și care să rămână totuși umil și smerit și să stea în locul acela până la capăt, deși Dumnezeu îl binecuvântează în mod deosebit. Este foarte greu ca el să se vadă tot un simplu

om și nu „un înger sau un dumnezeu.” De ce aceasta? Pentru că imediat ce un om primește o binecuvântare; de îndată ce i se dă ceva, vrea să devină un dumnezeu, un înger, vrea să fie o persoană importantă: „Ce fac eu nu poate face nimeni!” sau: „Eu și numai eu...” Însă vă spun: Aceasta este o atitudine greșită. Dumnezeu caută întotdeauna un om care cu cât este mai binecuvântat de El, cu atât devine mai mic.

Tu nu vei putea primi mai mult de la Dumnezeu, până nu devii un nimic. Da, tu trebuie să te umilești, deoarece Cuvântul spune că cei care se înalță vor fi coborâți de Dumnezeu, dar cel care se smerește, va fi înălțat de Dumnezeu. Prin urmare, voi trebuie să vă faceți mici înainte ca să puteți deveni mari. Și nu veți fi niciodată mari prin voi înșivă, ci veți putea crește numai cât va crește Dumnezeu în voi. Înțelegeți?

Astfel, Lucifer este pe pământ și încearcă să se infiltreze în biserică pentru a finaliza planul pe care l-a început încă înainte de întemeierea lumii. El a fost aruncat din cer și este pe pământ. În ordine.

Să mai citim încă un text biblic din Ezechiel 28.12, fiindcă aceasta este „Așa vorbește Domnul,” și ne va ajuta să vedem dacă el a căzut cu adevărat din cer sau a fost numai o viziune.

Acesta este un lucru mare și aș fi vrut să avem puțin timp ca să vorbim mai adânc despre el, fiindcă este cu adevărat interesant.

Priviți! Când era în cer, Lucifer a încercat să se înalțe, să fie puțin mai sus decât „Șeful” lui. Astfel, l-a trădat pe Mihail și și-a făcut o împărăție mare în nord. Aceasta a făcut ca el și îngerii lui să fie aruncați jos.

Și iată că în textul acesta din Ezechiel îl vedem cum stă în împărăția oamenilor. Câți dintre voi știu că diavolul controlează fiecare națiune de sub cer? Da, diavolul controlează Statele Unite, guvernează Germania și fiecare națiune de sub ceruri. Dacă nu mă credeți, puteți citi în Matei 4 și veți vedea că acesta este adevărul. Da, Satana L-a luat pe Isus și L-a dus pe un munte foarte înalt, l-a arătat împărățiile lumii și strălucirea lor, după care l-a zis: „*Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.*” (v. 8-9).

Isus nu i-a zis: „Minți, Satană!” fiindcă știa că într-adevăr îi aparțineau lui, dar în Apocalipsa 11.15 citim că „*împărăția lumii a trecut în mâinile Dumnezeului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.*”

Isus știa că în Împărăția de o mie de ani, toate guvernele și împărățiile lumii vor fi sfărâmate, iar El va fi Dumnezeu și Stăpân peste toate. Da, El știa că a ajuns Moștenitorul tuturor acestor lucruri, de aceea i-a spus Satanei: „*Înapoia Mea, Satană!*”

Priviți-l pe profetul Ezechiel vorbind prin Duhul lui Dumnezeu, nu despre împăratul Tirului ci despre duhul care era în el.

Vă amintiți că azi dimineață v-am arătat cum a luat-o biserica pe o cale greșită prin faptul că a primit dogmele omenești în locul Cuvântului și s-a organizat.

Același lucru l-a făcut și Israelul. El s-a rătăcit în momentul când s-a lepădat de împăratul lor, care era Dumnezeu, și l-au ales pe Saul. Iar mai târziu, când a venit la ei adevăratul lor Împărat, Isus, nu L-au recunoscut pentru că predicarea și învățătura Lui era diferită de ceea ce învățau preoții lor și împărații pământești.

Același lucru se întâmplă și astăzi, când Împăratul Bisericii, Duhul Sfânt, vine ca să-i înnoiască pe oameni și să-i nască din nou în Trupul lui Hristos; lucrarea Lui este atât de diferită de cea a organizațiilor, încât ei spun: „Pentru mine, aceștia nu sunt decât niște holly-rollers!”
Vedeți?

Însă nu contează care este părerea voastră despre aceste lucruri, ci este important ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre ele. Uitați-vă ce s-a întâmplat în ziua cincizecimii. Uitați-vă cum s-au purtat cei care au primit Duhul Sfânt. Uitați-vă la acei bărbați și femei, printre care se afla și Maria, cum se clătinau ca niște oameni beți, cum strigau și vorbeau în limbi, astfel încât păreau niște nebuni. Totuși, ei au murit pentru ei înșiși, pentru ca Duhul Sfânt să poată veni să trăiască prin ei. Da, acei oameni au murit pentru lume, ca să trăiască pentru Dumnezeu.

Exact de aceasta avem nevoie și noi astăzi: de oameni care să moară și să putrezească față de ei înșiși, și care să ardă fiecare pod care i-ar putea duce înapoi, predându-se în totul lui Hristos.

Priviți-L acum pe Duhul Sfânt care vorbește diavolului din acest împărat al Tirului. Priviți cine era acel „individ” care-l stăpânea pe împărat.

Vă amintiți că azi dimineață v-am spus ce remarcă a făcut soția mea, referindu-se la acel grup de femei care umblau pe stradă îmbrăcate cât se poate de vulgar. Ea a zis: „Desigur, ele nu pot fi normale, pentru că o femeie normală nu se poate expune în felul acesta privirilor celor din jur.”

„Dragă,” i-am răspuns eu, „ele sunt americane, iar când spui americană spui totul, pentru că acesta este obiceiul lor. Da, ele se poartă în felul acesta pentru că așa este obiceiul.”

Vedeți, ele merg după intelect, procedează după capul lor, dar dacă procedați așa, sunteți controlați de diavolul. De ce? Pentru că diavolul a luat capul omului, pe când Dumnezeu i-a luat inima. Diavolul vă face să vă opriți la ceea ce izbește privirea și să spuneți: „O, acesta este adevărul!” Da, voi treceți totul prin filtrul rațiunii, dar Biblia ne învață să aruncăm deoparte tot raționamentul nostru și să privim prin credință la lucrurile care nu se văd. Aceasta este ceea ce face Dumnezeu când vine în inima unui om.

În grădina Eden, diavolul a luat mintea omului, dar Dumnezeu i-a luat inima. Acela este locul în care Și-a așezat Dumnezeu tronul: în inima omului. De aceea, atunci când un bărbat sau o femeie sunt născuți din nou, vor reacționa în totul ca în Împărăția din care fac parte. Aleluia! Aceasta mă face să strig. De ce? Fiindcă știu că am trecut de la moarte la viață; fiindcă urăsc păcatul și îl iubesc pe Dumnezeu, și fie că voi trăi sau voi muri, sunt al Lui. Un astfel de om se împotrivește la tot ce este rău. El numește răul rău și umblă în toate lucrurile drept înaintea lui Dumnezeu. Frate, aceasta dovedește că duhul tău, Viața care este în tine, vine dintr-un loc sfânt, curat, virgin și neîntinat.

Voi spuneți: „Vindecarea divină?” Sigur că da, pentru că duhul meu vine dintr-un loc unde este Vindecătorul divin. Noi suntem din Țara vindecării divine. Amin.

Noi venim din Țara al cărei Ziditor este Dumnezeu și suntem străini și călători prin această lume, asemenea lui Avraam și Isaac. Atunci când au fost atinși de ceea ce era preumbrirea Duhului Sfânt, ei s-au ridicat și au mărturisit că sunt străini și călători. Da, ei căutau o Cetate al cărei Ziditor și Făcător era Dumnezeu. Iar astăzi, când dovada aceasta trăiește în noi, cu cât mai mult ar trebui să fim străini și călători prin această lume, să întoarcem capul de la tot ce este rău și să mergem înainte, pentru că suntem dintr-o altă seminție, dintr-un alt popor și dintr-o altă Țară. Desigur.

Acum haideți să citim din Ezechiel 28.12, ca să vedeți cu toții că într-adevăr cel rău controlează lumea aceasta.

„Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului și spune-i (Domnul vorbește duhului care locuia în acel împărat):

„Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ajunseseși la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe (Vedeți, Satana a fost cel mai frumos dintre arhangheli).

Stăteai în Eden...”

Voi știți, desigur, că împăratul Tirului nu a putut fi în Eden cu patru mii de ani în urmă. Vedeți? Totuși Cuvântul spune: *„Stăteai în Eden...”* Cu cine vorbește Domnul aici? Cu Satana care era în acel împărat. Aleluia! Aceasta mă face să mă simt foarte religios.

Și dacă așa stau lucrurile, ce se va întâmpla cu cei care hulesc și își bat joc de oamenii care trăiesc sub stăpânirea și călăuzirea Duhului Sfânt? Dacă ei își bat joc de oamenii care au Duhul Sfânt, îl hulesc chiar pe Duhul Sfânt din ei, ori acesta este un păcat de neiertat. De ce? Pentru că tu nu vorbești de omul respectiv, ci de Duhul care îl călăuzește pe acel om. Adevărul este că noi ar trebui să ne cinstim unii pe alții, să ne iubim unii pe alții, să ne îndemnăm unii pe alții și să ne vorbim de bine unii pe alții. Da, aceasta ar trebui să facem noi.

Ascultați mai departe: *„...erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.*

Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.”

Acela era Lucifer. El a trăit odată în Eden și noi avem aici jos sămânța șarpelui, care este o problemă foarte delicată.

Diavolul a fost aruncat din cer pentru că a vrut să fie mai presus de Dumnezeu. Dar tocmai planul pe care și l-a făcut în cer, încearcă să-l îndeplinească aici, pe pământ. Astfel, el merge la împărați și la stăpânitori, iar când îi stăpânește vine în biserică și încearcă să-l prindă pe predicator sau pe unii din biserică. De la predicator, el merge direct în adunare, sub aceeași ungere și influență, deoarece este același diavol, și spune: „Tu ești prezbiterian, așa că nu poți accepta să fii un holly-roller. Nu te poți înjosi atât de mult încât să devii unul dintre ei!” sau: „Știi bine că nu se cade să stai într-unul din acele tabernacole mici și vechi sau să participi la acele misiuni de pe stradă, deoarece oamenii aceia sunt niște nebuni.”

Dar, nu, ei nu sunt nebuni, ci au doar inima deschisă pentru Domnul lor. Aceasta este tot. Ei nu și-au pierdut mințile, ci sunt controlați doar de inima lor. Dumnezeu locuiește în ea, iar aceasta îi face deosebiți: o preoție împărătească care Îi aduc ca jertfe roada buzelor lor, prin care Îl slăvesc și Îl laudă din toată inima.

„Câteodată eu nu-L văd,” spunea compozitorul unei cântări, dar „nădăjduiesc în El și-l înalț laude.”

Voi știți că preotul trebuia să aducă jertfe lui Dumnezeu, iar voi, adunarea, sunteți marii preoți ai lui Dumnezeu, chemați să-l

aduceți o jertfă duhovnicească: roada buzelor voastre, care Îl slăvesc și Îl laudă pe El.

Poate ziceți: „Ei bie, am simțit că trebuie să merg acolo jos și să mărturisesc despre El.”

Frate, dacă ești un mare preot, această dorință arde în inima ta fie c-o simți, fie că nu. Du-te și fă aceasta oricum, pentru că trebuie să aduci o jertfă duhovnicească pentru El. Da, mergeți și faceți aceasta, pentru că voi sunteți o preoție duhovnicească, un popor ales, împărătesc, chemat să-L laude pe Dumnezeuul cel viu care locuiește în inimile voastre.

Dacă sunteți ai lui Satan, veți simți imediat că sunteți mai buni decât ceilalți.

Acum se ridică o întrebare: Cum veți ști cine este corect? Luându-vă după Scriptură. Dacă un om este născut din Dumnezeu, va crede fiecare Cuvânt pe care L-a scris Dumnezeu și va mărturisi că El este și astăzi același Dumnezeu care a fost ieri și care va fi în viitor. Dacă este umplut cu Duhul Sfânt, va avea același Duh pe care L-a dat Dumnezeu în ziua cincizecimii, ceea ce înseamnă că va face aceleași lucrări și va acționa la fel ca atunci. Da, dacă un om este născut din Duhul lui Dumnezeu, în viața lui se va împlini Marcu 16, pentru că Isus a spus:

„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...” Este adevărat?

Prin urmare, dacă cineva spune: „Eu sunt credincios,” dar nu este urmat de acele semne, înseamnă că aveți de-a face cu

un credincios prefăcut și nu cu unul adevărat.

Voi știți că există trei categorii de oameni:

credincioșii adevărați, formalistii și

necredincioșii. Dacă tu ești un credincios adevărat, Isus a spus:

*„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: „În
Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;*

*vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de
moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor
însănătoșa.”*

Acest lucru este tot atât de adevărat, pe cât este de adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. Fraților, noi nu avem voie să scoatem nimic din acest Cuvânt, pentru că este scris că cine va scoate sau va adăuga ceva la El, va fi șters din Cartea Vieții Mielului. Dumnezeu este desăvârșit, așa că fiecare Cuvânt al Lui trebuie să meargă liniar din Geneza până în Apocalipsa. Aceasta înseamnă că nu aveți voie să-L suciți după bunul vostru plac, ci trebuie să-L lăsați așa cum este scris.

Nu demult, am fost la vânătoare de veverițe cu fratele Charlie și cu fratele Wood, jos în Kentucky. În dimineața aceea, fratele Wood și Charlie au împușcat tot ce le-a trecut prin față. De la 50 de iarzi au ochit chiar și un punct cam așa de mare (fratele Branham arată), așa că au zis: „Este în ordine.”

Eu însă, băteam cuișoare de 50 de iarzi. Am țintit ochiul veveriței, dar când am tras, a lovit-o mai jos, în față. Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Nu este bine! Înseamnă că pușca mea este dereglată.” Aceasta a făcut să fiu îngrijorat toată ziua. Seara, m-am întors în tabără mai

devreme și mi-am pregătit niște ținte să trag în ele, dar tot timpul am lovit cu o jumătate de țol mai la dreapta. Aceasta înseamnă că aș fi lovit veverița, dar nu unde voiam.

A doua zi, Charlie a tras toată dimineața și a lovit ținta precis, în timp ce eu stăteam în spatele unui pom, îmi frecam mâinile și ziceam: „Oare ce are pușca mea?” Îmi era atât de rușine că nu puteam nimeri veverițele, încât m-am așezat în genunchi și am zis: „Doamne Dumnezeule, nu-mi dau seama ce este cu mine. De ce mă lași să fiu atât de nervos și îngrijorat? Tovarășii mei au vânat toată dimineața și au o grămadă de veverițe, iar eu stau aici, în spatele acestui pom, îmi frec mâinile și mă întreb ce este cu pușca mea de nu poate lovi ținta de la 50 de iarzi.” Am stat acolo și am plâns pentru că eram foarte supărat.

Atunci Duhul Sfânt a venit la mine și mi-a vorbit, nu cu glas tare, ci printr-o descoperire: „Eu am îngăduit aceasta cu un scop anume.” De ce?

Și El a continuat: „Tu nu poți lua numai o parte din Biblie, așa cum face biserica atunci când zice: „Duhul Sfânt a fost numai pentru biserica de la început. Astăzi nu mai este așa ceva,” deoarece Biblia spune: *„Toți cei ce vor crede, vor fi însoțiți de aceste semne...”* Dacă nu cred aceasta, ei nu vor mai putea atinge ținta.” Ați înțeles?

Fiți atenți! Calvinistii spun că dacă credeți în Dumnezeu, aceasta este totul, pentru că aveți siguranța Vieții veșnice. Pe partea cealaltă, armenismul spune că nu ai voie să atingi, să guști sau să faci anumite lucruri. Cele două învățături sunt foarte departe una de cealaltă, dar amândouă sunt greșite. Ambele se bazează pe un Cuvânt din Biblie, dar ca să atingă ținta au nevoie de tot Cuvântul.

Dacă Dumnezeu a spus un lucru în această Biblie, El

trebuie să atingă ținta; trebuie ca fiecare „inel” să vină drept în centrul țintei. Trebuie s-o facă pentru că El este Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că este infinit și neschimbător. Amin. Îmi place aceasta! Înseamnă că vă puteți odihni liniștiți, pentru că acesta este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. De aceea încerc să-L studiez din diferite Scripturi: ca să văd tot ceea ce vrea să spună El. În ordine.

Deci arhanghelul Mihail l-a aruncat cu adevărat pe Satana din cer, la porunca lui Dumnezeu. Astfel, el s-a dus în Eden, a intrat în șarpe și a amăgit-o pe Eva. Mai târziu, el a intrat în oameni, în bărbați și femei, având tot timpul același gând: să aibă o împărăție mai mare și mai strălucitoare și să guverneze totul. Nu este de mirare că unii spun: „Denominațiunea noastră este cea mai mare. Ea este mai puternică decât toate celelalte.” Sau: „Noi avem câteva sute de predicatori în organizație. Avem cele mai mari biserici din oraș.” Dar tot ce pot spune eu la aceste cuvinte este: „S-A-T-A-N” Da, pentru mine toate acestea înseamnă Satana. Când vedeți oameni care se rup și se organizează, care strică frățietatea și părtășia și spun că nu mai au nimic de-a face cu biserica, să știți că în spatele lor stă același Satan.

Eu nu am văzut niciodată o persoană afundată prea adânc în păcat; nu am văzut nici o femeie prea josnică sau un bărbat prea decăzut și să nu mă fi dus la ea sau la el, ca să încerc să-i scot din starea aceea. Nu am trecut niciodată pe lângă un grup de holly-rollers sau cum vreți să-i numiți pe cei care sar în sus și-n jos de bucurie și-L laudă pe Dumnezeu, fără să intru în mijlocul lor, să strig, să sar și să-L laud și eu pe Dumnezeu, indiferent dacă acei oameni erau negri, galbeni, albi sau de orice altă culoare. Da, domnilor, eu am făcut întotdeauna aceasta.

Duhul Sfânt

vine cu condiția să împlinești cerința lui Dumnezeu. Dacă Îl vei primi vreodată, vei fi dus la nivelul lui Dumnezeu, la gândirea Lui și nu la gândurile tale despre aceste lucruri.

Satana încearcă să facă întotdeauna ceva clasic, ceva măreț și intelectual, dar este nevoie să aruncați jos rațiunea aceasta și să credeți tot ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu referitor la aceste lucruri. Amin.

5. Te rog să explici Pilda celor zece fecioare. Creștinul păcătuiește?

Pilda celor zece fecioare se află în Matei 25.

Acolo ni se spune că zece fecioare au ieșit în întâmpinarea Mirelui. Cinci erau înțelepte și aveau ulei în candelile lor, în timp ce celelalte cinci erau neînțelepte și nu aveau ulei în candelile. După un timp, toate acele fecioare au ațipit, dar la miezul nopții s-a auzit o strigare: „*Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Atunci, cele care aveau ulei în candelile, și-au curățit sau și-au pregătit candelile și au ieșit în întâmpinarea Mirelui. Celelalte au venit să cumpere ulei, fiindcă au constatat că nu le ajunge, dar au fost trimise să cumpere de la cei ce vând. În timp ce ele erau plecate să-și cumpere ulei, a venit Mirele, iar fecioarele înțelepte au intrat cu El în odaia de nuntă. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare, dar Mirele nu le-a mai primit, ci le-a aruncat afară.

Știu că ceea ce voi spune în continuare îi va răni pe unii dintre voi, dar trebuie să răspund sincer la întrebarea care mi s-a pus. Nădejdea mea este că în loc să vă rănească, acest lucru vă va ajuta. Este așa cum ne spunea mama atunci când ne bătea: „Trebuie să te doară înainte să-ți faci bine!” Vedeți? Atunci nu am putut să văd acel adevăr, dar acum știu că avea dreptate.

Deci fiți atenți!

Vedem că au ieșit zece fecioare care s-au dus să-l întâmpine pe Mire.

Cuvântul „fecioară” înseamnă „sfânt, curat, pur.”
Așa erau cele zece fecioare care au ieșit să-L întâmpine pe Domnul.

Amintiți-vă că ele au adormit de-a lungul celor șase străji, până la cea de-a șaptea, care era timpul când urma să vină Domnul.

Isus a spus că unele au adormit în prima strajă, altele în cea de-a doua și așa mai departe, dar toate s-au deșteptat la venirea Domnului. Aceasta s-a întâmplat în cea de-a șaptea strajă, dar atunci s-a văzut că cinci din cele zece fecioare și-au afumat candelile și nu aveau destul ulei în ele.

Vă amintiți ce simbolizează uleiul în Biblie? Îmi poate spune cineva? (Adunarea spune: „Duhul Sfânt.”). Desigur, Duhul Sfânt.

Acum fiți atenți! Conform Cuvântului, voi puteți să fiți curați, sfinți și puri, fără să aveți însă Duhul Sfânt.

Aș vrea să vă dau un exemplu, ca să fiu sigur că înțelegeți. Să zicem că avem o sticlă. Ea este aruncată în curtea găinilor și este plină de murdărie, dar eu mă duc și o iau de acolo: aceasta este neprihănirea.

„Mă voi îndura de acest păcătos!” Înțelegeți?

Următorul lucru pe care trebuie să-l fac dacă vreau

să mă folosesc de această sticlă este s-o spăl, s-o curăț. Ce se întâmplă cu păcătosul după ce a fost socotit neprihănit? Este sfințit. Cuvântul „sfințit” înseamnă „curățit.” „Sfințire” este cuvântul ebraic pentru „sanctificare” din greacă și înseamnă același lucru: „curățit și pus deoparte pentru slujbă.” Cu alte cuvinte, *„ferice de cei ce flămânez și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați și puși în slujbă.”*

În Vechiul Testament, altarul a sfințit vasele și astfel au fost puse deoparte pentru slujbă. Când erau umplute, ele erau în slujbă.

Și acum urmează punctul în care ați greșit voi, dragi nazarinei și ceilalți. De ce cădeți voi? De ce v-au lăsat pentecostalii și au mers mai departe? Pentru că ați refuzat să umblați în lumină. Acesta este adevărul.

Primul altar la care am îngenuncheat în viața mea, a fost unul nazarinean de aici de jos. Dumnezeu să-i binecuvânteze pentru că sunt sfinți buni, sunt o biserică curată, însă greșesc prin faptul că spun tot timpul: „Voi **trebuie** să faceți aceasta; **trebuie** să faceți cealaltă; **trebuie** și iarăși **trebuie** și nu vă dați seama că harul lui Dumnezeu este cel care face totul pentru voi, fiindcă sunteți chemați prin alegerea Sa și nu prin faptele voastre.

Da, Cuvântul spune că *„nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.”* (Romani 9.16). Înțelegeți? Dumnezeu a ales Biserica înainte de întemeierea lumii, așa că nu puteți adăuga nici măcar un cot la statura voastră, fiindcă este scris: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-L atrage Tatăl.”* (Ioan 6.44). Vedeți? Dumnezeu este Cel care face chemarea; El este Cel care vă atrage; El este Cel care-Și zidește Biserica.

Poate cineva spune: „Frate Branham, ceea ce spui este calvinism pur.” Nu, nu este calvinism, deoarece eu nu cred că Dumnezeu ia un om și spune: „Iată, Eu te ridic și fac așa și așa cu tine...”

Bapțiștii și prezbiterienii spun: „Ei bine, nu cred că este greșit, pentru că nu mă condamnă conștiința.” Nu-i de mirare, pentru că nu aveți nimic care să vă condamne.

Da, ei spun: „Ei bine, faptul că dansez nu mă vatămă cu nimic.” Sigur că nu, pentru că în voi nu este nimic care să fie vătămat.

„Faptul că beau puțin cu prietenii nu-mi face nici un rău și nici faptul că se spun glume murdare.” De ce nu vă deranjează? Pentru că în voi nu este nimic care să fie rănit.

În ce mă privește, eu nu-L slujesc pe Domnul pentru că mă gândesc că dacă n-o fac mă trimite în iad, ci pentru că Îl iubesc. Da, eu Îl slujesc pentru că în mine este ceva care mă împinge să fac aceasta.

Dacă mergeți afară și spuneți: „Trebuie să mă las de lucrul cutare pentru că biserica mea nu este de acord cu el,” aceasta arată că sunteți doar un fățarnic. Acesta este adevărul. Dar dacă faceți acel lucru pentru că Îl iubiți pe Dumnezeu și pentru că ceva din voi vă îndeamnă la aceasta, sunteți pe linia corectă.

Adevărul este că faptul că nu beau, nu fumez, nu bârfesc, nu înjur, etc., nu mă oprește să merg în iad. Sigur că nu! Dacă ader la toate bisericile și îmi trec numele în toate registrele; dacă duc o viață curată și dreaptă, etc., tot nu am siguranța salvării, deoarece Cuvântul spune că *„dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”*

(Ioan 3.3). Acesta este adevărul.

Deci aceste zece fecioare erau curate, dar cinci dintre ele au încetinit puțin.

Ceea ce i-a poticnit pe nazarineni, a fost faptul că penticostalii au spus că dovada botezului cu Duhul Sfânt este vorbirea în limbi. Astfel, ei s-au dus la altar și au spus ba una, ba alta, până când au început să vorbească în limbi. Totuși, eu cred că un penticostal adevărat nu poate fi de acord cu așa ceva. Adevărul este că Satana are destule lucruri și în biserica nazarineană și în cea penticostală, dar ceea ce este adevărat este că voi aveți nevoie de botezul cu Duhul Sfânt ca să puteți fi salvați. Așa este.

Dar ei văd că oamenii vin înăuntru și spun imediat:
„Slavă Domnului, eu L-am primit!”

Dacă ați văzut că cineva sare în sus și-n jos și vorbește în limbi, iar după aceea l-ați văzut afară cu soția altuia sau pe o femeie cu bărbatul alteia, să nu spuneți că toți penticostalii fac la fel.

Voi, nazarineni, spuneți: „Acela este Duhul Sfânt?” Păi, și voi ați sărit și ați strigat, iar după aceea ați spus că L-ați primit când ați făcut aceasta. Vedeți?
Adevărul este că există o singură cale prin care puteți dovedi că-L aveți, și aceasta este viața pe care o trăiți, deoarece Cuvântul spune că „după roadele lor îi veți cunoaște.” (Matei 7.20).

Aceasta este singura dovadă: o viață curată și predată, în care să stăpânească Hristos, care Își confirmă Cuvântul prin semnele și minunile care vă urmează.

Este posibil să aveți semne dar să nu duceți o viață curată; sau este posibil să imitați o viață creștină, fără să aveți semnele. Dacă le aveți însă pe amândouă, aceasta este totul, înțelegeți? Aceasta este dovada că sunteți ai Lui.

Acum priviți! O femeie merge să-și croiască o rochie. Pentru aceasta, are o bucată mare de material, să zicem că este mătase. Ea are un tipar după care taie materialul, pe care îl poate așeza cum vrea pe bucata de mătase. Este adevărat? Ea poate să-l pună unde vrea, pentru că tot materialul pe care-l are este curat și de aceeași calitate. Vedeți? Totul depinde de alegerea ei.

La fel este și duhovnicește. Totul depinde de alegerea lui Dumnezeu. Ce face El? Prin alegere, ia și așează tiparul lui Hristos oriunde vrea pe material, după care îl taie. Restul materialului este la fel de sfânt ca aceasta, dar Dumnezeu este Cel care a făcut alegerea încă înainte de întemeierea lumii. Nu a vorbit Pavel tocmai despre aceasta în Romani 8?

„Nu cumva vasul de lut va zice Celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut așa?” (v. 20).

„Căci măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine, nici rău -, ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă,

s-a zis Rebecii: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic.”

După cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” (v.11-13). Cum a putut face aceasta? Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu a putut să știe cum va fi Esau și cum va fi Iacov. Da, El știe ce este în fiecare om.

O, dacă am putea înțelege ce înseamnă cuvântul „infinitezimal”! Aș spune, de exemplu, că au fost o sută de miliarde de tone de țânțari în lume și că fiecare dintre ei a clipit de o sută de trilioane de ori. Totuși, Dumnezeu a știut de câte ori a clipit fiecare dintre ei, încă înainte de întemeierea lumii. Vedeți? Aceasta înseamnă a fi infinitezimal.

El este infinitezimal, ceea ce înseamnă că încă înainte de întemeierea lumii a știut tot ce veți face.

Poate cineva spune: „Ei bine, trebuie să mă las doar de răutate și-L pot urma,” dar nu este așa, pentru că El a știut încă înainte de întemeierea lumii cine va fi salvat și cine nu, iar Hristos a venit să-i salveze pe cei pe care i-a văzut mai dinainte că vor fi salvați. Acesta este adevărul.

Biserica însăși posedă siguranța salvării, așa că dacă ești în biserica Lui, ești în siguranță, dar dacă o părăsești, nu mai ai această asigurare. Vedeți? De aceea nu trebuie să părăsiți Biserica.

Dar cum puteți ajunge în Biserica Lui? Dând mâna cu predicatorul sau trecându-vă numele într-un registru? Nu, nu așa, ci „*printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup.*” (1 Corinteni 12.13). Deci cum puteți intra în Biserică? Prin botezul Duhului Sfânt noi suntem pecetluiți în trupul lui Isus Hristos. Până când? Până în ziua răscumpărării noastre.

Așa putem citi în Efeseni 4.30: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Vedeți? Duhul Sfânt vă pecetluiește până în ziua răscumpărării.

Această Biserică va fi răpită la cer, iar rămășița seminței femeii, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și cred în Isus Hristos (Vedeți? Aceștia nu sunt Mireasa, ci rămășița seminței femeii), vor trece prin necazul cel mare, iar Balaurul va arunca apă din gura lui ca să facă război cu rămășița femeii. Aceasta se va întâmpla atunci când bisericile protestante vor intra în Federația bisericilor, care este de fapt semnul fiarei. Ea se formează chiar acum, dar atunci, toate bisericile care nu vor adera la ea vor fi boicotate.

Poate cineva se ridică și spune că noi nu suntem o biserică, dar nu este așa, deoarece conform drepturilor pe care ni le dă Constituția, putem spune că suntem o biserică. Da, cât timp Constituția stă în picioare, nici un amendament al ei nu poate fi schimbat, ceea ce înseamnă că noi avem absolut toate drepturile, la fel ca oricare alții, deoarece strămoșii noștri s-au luptat tocmai pentru aceste drepturi.

Dar ce am făcut noi? Am călcat fiecare lege constituțională și astfel, în curând, Federația bisericilor va cuprinde toate bisericile și denominațiunile, iar diavolul va intra înăuntru și va face din ea o biserică lumească ce i se închină lui. În ce privește aceste biserici locale mici, care sunt născute din nou ca biserica născută la cincizecime, ele vor fi închise dacă nu vor să adere la această Federație a bisericilor. Da, ele vor fi boicotate, iar voi veți fi nevoiți să alegeți dacă veți intra acolo sau nu veți mai avea dreptul să vă adunați.

Astăzi se pune și semnul fiarei și Pecetea lui Dumnezeu. Dacă-L respingeți pe Hristos primiți semnul fiarei. Dacă vedeți Duhul lui Dumnezeu și nu vreți să-L primiți, primiți automat semnul fiarei, deoarece sunt

numai două alternative: ori primiți Pecetea lui Dumnezeu, ori primiți semnul fiarei. Deci, a primi Pecetea lui Dumnezeu înseamnă a primi Duhul Sfânt,, iar a-L respinge pe El înseamnă a primi semnul fiarei. Acesta este adevărul.

Mireasa merge sus, iar rămășița rămâne jos, urmând să vină la cea de-a doua înviere, iar Cuvântul spune că *„Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere. Asupra lor a doua moarte nu are nici o putere.”* (Apocalipsa 20.6) Acesta este adevărul.

A doua înviere va avea loc la judecata de la tronul alb, dar atunci Mireasa va sta pe tron alături de Mirele ei și va judeca lumea. Pavel a spus aceasta în 1 Corinteni 6.1-3:

„Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece la cei nelegiuiți și nu la sfinți?

Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?...”

Problemele noastre ar trebui judecate în fața bisericii și nu la magistrații nedreți. Dumnezeu să se îndure de omul care trage un creștin la judecată în fața legii.

Deci, fecioara înțeleaptă – Mireasa, care are ulei în candela ei, merge la cer, în timp ce fecioara neînțeleaptă rămâne pe pământ.

Am putea sta mult la problema aceasta, dar trebuie să ne grăbim.

A doua parte a întrebării era: Dacă păcătuiesc creștinii. Categorie, nu! Nu există nici un text biblic care să arate că un creștin ar păcătui. El nu poate păcătui. Eu știu că unii nu sunt de acord cu aceasta, dar vom merge la 1 Ioan 3 și vom vedea ce spune Scriptura despre aceasta.

Un creștin nu păcătuiește!

Ați văzut vreodată o pasăre care să fie în același timp și albă și neagră? Ați văzut un om care să fie și treaz și beat? Nu. Voi nu ați văzut niciodată un om care să fie și sfânt și păcătos. Nu există așa ceva.

Dacă ceea ce spun vă irită, aveți puțină răbdare, fiindcă vă veți lămuri imediat.

Eu cred că tot ceea ce spunem noi trebuie să se găsească în Scriptură, așa că vom deschide la 1 Ioan 3.8-9:

„Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.”

Acum fiți atenți la ceea ce urmează. Sunteți gata să ascultați? Este ceva șocant:

„Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța lui rămâne în el; și nu poate păcătui fiindcă este născut din Dumnezeu.”

Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele lui.” (v. 9-10).

Cum este posibil să aveți denotațiuni prin care să trageți bariere între oameni, iar apoi să spuneți că sunteți născuți din Dumnezeu? Așa ceva nu se poate! Este o înșelătorie a Satanei. Dar un om care este născut din Dumnezeu, nu poate să păcătuiască. Este imposibil ca el să păcătuiască.

Dați-mi voie să clarific aceasta. Cine a fost Jertfa pentru păcat? Isus Hristos. Cine a murit pentru noi? Isus Hristos. De ce a murit El? Pentru păcatele noastre. El a luat asupra Sa pedeapsa care trebuia să cadă peste noi, este adevărat? Și atunci cum ajungem în El? Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup, iar când suntem în acest trup, suntem acoperiți de sângele Său și scăpați de judecată. Un astfel de om nu poate păcătui, pentru că acolo este sângele care stă zi și noapte pentru el. Aleluia! El nu poate păcătui. Nici măcar nu dorește să păcătuiască, iar dacă totuși face o greșală, este fără voia lui.

Pavel a spus în Evrei 10.26-29:

„...dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

ci o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți. Cine a călcat legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului,

cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?”

Căci printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup și suntem eliberați de păcat, așa că nu mai putem păcătui. Acolo este o ispășire care ne așteaptă, iar dacă cineva mai are în inimă dorința după păcat, înseamnă că nu a fost botezat încă în acel Trup, pentru că dacă cineva intră în Trupul lui Hristos este mort față de păcat, iar viața lui este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și pecetluită prin Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care creștinii nu păcătuiesc. Ei fac greșeli dar nu păcătuiesc. Amin.

Acesta este motivul pentru care nu pot să păcătuiesc: pentru că sunt ascunși în Hristos, iar El nu poate păcătui.

Să zicem că m-ar chema primarul orașului și mi-ar spune: „Domnule Branham, știu că faci vizite la bolnavi. În oraș există o limită de viteză, dar eu îți dau voie să mergi cu 90 de mile/oră, pentru că am încredere în tine că vei merge cu viteza aceasta numai atunci când vei fi chemat de urgență să te rogi pentru cineva care este pe moarte. Ca primar al orașului, îți dau permisiunea să depășești limita de viteză și să treci chiar și pe roșu, ca să ajungi la timp la acel bolnav aflat pe moarte.”

Spuneți, aș putea fi amendat de un ofițer de poliție pentru că merg cu 40 de mile/oră în loc să merg cu 30 de mile, cât este limita de viteză, când am aprobarea primarului ca să o fac? Nu, nu se poate. De ce? Pentru că prin libertatea care mi s-a dat, nu încalc nici o lege a vitezei, pentru că mă aflu deasupra legii. Amin. Cred că acum puteți înțelege.

Când suntem morți, Dumnezeu ne recunoaște pocăința, ne recunoaște botezul, ne recunoaște sângele propriului Său Fiu, care ne-a fost aplicat prin credință; recunoaște alegerea Sa mai dinainte, prin care a știut că eu Îl voi primi și voi fi ascuns în Hristos. Da, Hristos a murit în locul

meu când a fost înjunghiat pentru păcatele mele, încă înainte de întemeierea lumii. Atunci numele meu a fost scris în Cartea Vieții Lui, ca creștin. Aleluia! Hristos a murit în locul meu. El este jertfa dată pentru mine, de aceea Dumnezeu nu îmi mai poate imputa nici un păcat. El mi-a pus pecetea Duhului Sfânt ca o mărturie că am trecut din moarte la viață. Iuh! Asta este.

Prin urmare, cei ce sunt născuți din Dumnezeu, nu păcătuiesc pentru că nu pot s-o facă.

În Vechiul Testament era nevoie să se aducă în fiecare an o jertfă pentru păcat, dar Hristos, „*printr-o singură Jertfă a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfinți.*” (Evrei 10.14). Desigur.

În Evrei 10.2 citim: „*....fiind curățați odată, n-ar mai fi trebuit să aibă cunoștință de păcat.*” Vedeți? Prin urmare, dacă-i vedeți pe acești oameni care aleargă prin biserică, sar în sus și-n jos, strigă și vorbesc în limbi, acționând întocmai ca niște creștini, iar apoi săptămâna viitoare sau anul viitor vin din nou să fie curățați, să știți că sunt doar niște imitatori, deoarece Duhul Sfânt ne pecetluiește în Hristos până în ziua răscumpărării noastre. Aleluia! Aceasta îmi dă liniște, fiindcă Dumnezeu a făcut această făgăduință.

Nu mai există păcat. Problema lui a fost rezolvată.

Acesta este motivul pentru care în ochii unui creștin, păcatul arată atât de murdar. De aceea, o femeie îmbrăcată cu pantaloni este privită ca o urâciune de către un creștin. De aceea, glumele murdare, fumatul, băutura, jocurile de noroc, programele necenzurate de la televiziune și toate celelalte lucruri, par atât de murdare în ochii creștinului. De ce? Pentru că el face parte dintr-o altă Împărăție, este născut în Împărăția lui Dumnezeu și pecetluit prin Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării.

Cel născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că nu poate păcătui. Sămânța lui Dumnezeu este în el și ca urmare, nu poate păcătui. Cât timp Duhul lui Dumnezeu este în voi, El îndepărtează orice dorință după păcat. Amin. Voi nu puteți păcătui. Da, nici măcar nu doriți s-o faceți.

Am putea vorbi mult despre aceste lucruri, dar trebuie să ne grăbim.

6. De ce bisericile care botează în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt și admit femei predicatori, au atâta putere și autoritate?

Problema aceasta este foarte delicată, dar ca și creștin, trebuie să vă spun adevărul. Biblia nu arată nici măcar o singură persoană care să se fi botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt. Aceasta este o tradiție catolică, introdusă în secolul VI. Biblia nu vorbește nicăieri nici despre botezul prin stropire sau prin turnarea apei, ci doar de botezul prin scufundare. Dacă vreți să vă convingeți că spun adevărul, vă pot arăta cum este scris în greacă și ebraică, pentru că am aici ambele traduceri.

Mai mult, în ziua cincizecimii, Petru a cerut ca oamenii „să se pocăiască și să fie botezați în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor lor.” (Fapte 2.38) Adevărul este că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” nici nu sunt nume, ori în Matei 28.19 Domnul Isus cere Numele:

„Mergeți și faceți ucenici din toate neamurile

și botezându-i în Numele (Nu în mai multe nume, ci în „Numele”, la singular. În limba română nu se vede deosebirea, pentru că atât la singular cât și la plural se spune tot „Nume”, dar în limba engleză este scris: „În Numele (Name - singular) și nu „În Numele (Names - plural), Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Vedeți? Nu este scris: „În Numele Tatălui și în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt,” ci este vorba de un singur Nume.

Cred că voi știți că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” nu sunt Nume, ci sunt titlurile, calitățile sau atributele în care S-a descoperit Dumnezeu, dar este un singur Nume.

La zece zile de la darea poruncii din Matei 28.19, Petru a spus: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor...*” (Fapte 2.38).

Doctrina trinitară încearcă să facă din cele trei titluri, trei dumnezei, dar nu există așa ceva. Am să vă citesc cum este scris în limba greacă, deoarece acolo scrie că ucenicii botezau în Numele lui Isus Hristos ca să-i facă pe oameni să recunoască faptul că El este Dumnezeu.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt arată felul în care S-a descoperit Dumnezeu. Astfel, El era Tată; El era Fiul și tot El era Duh Sfânt. Sunt trei slujbe sau trei calități ale aceluiași Dumnezeu: calitatea de Tată; calitatea de Fiu și calitatea de Duh Sfânt, dar acestea nu sunt nume, ci au un singur Nume, iar acesta este Domnul Isus Hristos.

De la Rusalii încoace, fiecare persoană a fost botezată în Numele lui Isus Hristos, iar în limba greacă și ebraică scrie că botezul în Numele lui Isus Hristos este spre iertarea păcatelor.

„A remite” înseamnă „a ierta, a lua deoparte.”

Biblia nu vorbește despre nici un alt botez, ba mai mult, în Fapte 19, Pavel întâlnește niște bapțiști care avuseseră un timp măreț: strigaseră, văzuseră lucruri mari, se bucuraseră și predicau cu înflăcărare Cuvântul. Acuila și Priscila i-au vizitat pe acești frați, al căror păstor era Apolo, iar apoi l-au dus și pe Pavel acolo. Când i-a văzut,, el i-a întrebat în Fapte 19.2: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” (Traducere din engleză).

„Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt”, au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?” i-a întrebat Pavel.

„Cu botezul lui Ioan.”

(În versiunea engleză, traducerea King James, este scris: „*Cum ați fost botezați?*” sau: „*În ce fel ați fost botezați?*”

Și ei au răspuns: „Noi am fost botezați de același bărbat care l-a botezat și pe Isus, adică de Ioan Botezătorul.” Însă Pavel le-a zis: „Botezul acela nu mai este valabil, de aceea trebuie să fiți botezați din nou.”

Când au auzit aceasta, acei bărbați s-au dus la apă și au fost botezați din nou, în Numele lui Isus Hristos, după care Pavel și-a pus mâinile peste ei și astfel au primit botezul cu Duhul Sfânt.

Eu știu că pe voi vă încurcă faptul că într-o parte este scris: „...*în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,*” iar

În alta scrie: „...în Numele lui Isus Hristos,” dar problema aceasta este la fel ca atunci când auziți o poveste de dragoste, care se termină cu cuvintele: „Ioan și Maria au trăit fericiți mulți ani.” Cine sunt însă Ioan și Maria?

Ca să înțelegeți aceasta, este nevoie să mergeți la începutul cărții și să aflați cine sunt cei doi. Deci trebuie să aflați cine sunt cei doi tineri care au trăit fericiți împreună, este adevărat?

Același lucru este și aici, în Matei 28.19, unde Domnul Isus a spus: „*Mergeți și botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.*” Dar, dacă „Tată” nu este un nume; „Fiu” nu este un nume și „Duhul Sfânt” nu este un nume, care este Numele care ni se cere? Cine este „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt” despre care ni se vorbește aici?

Ca să vedem aceasta, este nevoie să mergem la începutul cărții și vom citi împreună din Matei 1.18:

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: (Aș vrea să fiți puțin atenți pentru că vom considera că stâlpul acela este Tatăl, amvonul este Fiul, iar acesta este Duhul Sfânt. Acum, cine este Tatăl lui Isus Hristos? Dumnezeu, este adevărat? Deci acesta este Dumnezeu Tatăl; acesta este Dumnezeu Fiul și acesta este Dumnezeu Duhul Sfânt. Acum să citim mai departe):

„Maria, mama Lui era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.”

Am crezut că Maria a rămas însărcinată de la Dumnezeu, fiindcă am citit că Dumnezeu este Tatăl lui Isus, nu? Acum, dacă Tatăl și Duhul Sfânt sunt două persoane diferite sau cum vreți să le mai numiți, înseamnă că

Isus a avut doi tați. Dar vedeți, trebuie să fie unul singur, nu doi.

Deci: *„Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.*

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul prin prorocul care zice:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu,

și-l vor pune Numele „Emanuel”, care tâlmăcit înseamnă „Dumnezeu este cu noi.” (v.18-23).

Deci, cum S-a numit El? Isus. Desigur. Adevărul este că Tatăl și Duhul Sfânt sunt unul și același Duh. Ce este Duhul? Spiritul lui Dumnezeu, și El a venit atunci când Isus a fost botezat și a locuit în El, deoarece scrie: *„Acesta este Fiul Meu în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”* (Traducere din engleză - Matei 3.17).

El a coborât și a locuit în Isus, de aceea L-am avut pe Emanuel cu noi.

Deci, care este Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt? („Isus Hristos”, răspunde adunarea). Desigur. Cu certitudine.

Deci Petru a avut aceeași descoperire, iar dacă citiți în Biblie, veți vedea că de câte ori a avut loc un botez, a fost făcut

În Numele lui Isus Hristos, fiindcă este scris că „*Nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți, decât în Numele Domnului Isus Hristos.*” (Fapte 4.12).

Prin urmare, botezul în cele trei titluri este o concepție falsă a Satanei și nu există nici măcar un text biblic care să o susțină. Acesta este adevărul.

Nădejdea mea este că nu am rănit pe nimeni fiindcă acesta este adevărul. Vedeți? Voi nu puteți avea Tată, Fiu și Duh Sfânt într-un loc, și în Numele lui Isus Hristos în altă parte, când toți cei care au fost botezați în Biblie, au făcut-o în Numele Domnului Isus Hristos, iar dacă au făcut-o altfel, au fost botezați din nou ca să poată primi Duhul Sfânt. Voi nu puteți face cum vreți, ci trebuie să urmați planul infinit al lui Dumnezeu, fiindcă numai așa pășiți corect. În ordine.

Deci botezul în Tată, Fiu și Duh Sfânt este greșit, așa cum este greșit ca o femeie să fie predicator.

Aș fi dorit să am mai mult timp ca să vă arăt în greacă ce este scris cu privire la problema aceasta.

În 1 Corinteni 14.35 scrie: „*Dacă voiesc să capete învățătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în biserică.*”

În ebraică scrie: „*Tot așa spune și Legea, că ele trebuie să stea în tăcere și în toată supunerea față de păstor, căci este o rușine și o necuviință ca femeia să vorbească în biserică.*”

O, Doamne, ar trebui ca acest lucru să fie știut de toți!

Atunci de ce au ele putere?

Voi întrebați: De ce face lucrul acela?" Frate sau soră, sau oricine ar fi cel care îmi pune această întrebare, fii atent!

Eu am văzut unele din cele mai puternice adunări ale mahomedanilor, în care ei săreau, strigau, luau un cuțit și îl treceau prin inimă în felul acesta (fratele Branham arată), umblau desculți prin foc, se culcau pe țepușe își introduceau sabia în gură și o scoteau plină de sânge, și făceau multe alte lucruri de felul acesta, dar ele nu dovedesc nimic, fiindcă acei oameni nu stau pe Adevăr. Înțelegeți?

Voi știți ce a spus Domnul Isus în Matei 7.21-23:

„Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.

Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne, n-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.”

Vedeți? Adevărul poate să vină pe o singură cale.

Eu nu spun că toți cei care nu botează în Numele lui Isus Hristos se duc în iad,

fiindcă numai Dumnezeu știe acest lucru și El este Judecătorul. El poate să facă tot ce dorește, însă eu pot spune că nu există nici măcar un singur text biblic care să arate că cineva ar fi fost botezat vreodată în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.

Dimpotrivă, Pavel a poruncit ca toți cei care au fost botezați altfel decât în Numele lui Isus Hristos, să vină și să fie botezați din nou, și tot el a spus că *„dacă noi înșine sau un înger din cer, ar veni să vă vestească o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* (Galateni 1.8) adică blestemat.

Voi nu puteți să atingeți două ținte și să spuneți că este în ordine, deoarece este o singură țintă. Astfel, nu puteți spune: „Este corect în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, dar este corect și în Numele lui Isus Hristos”, pentru că Domnul nu este un Dumnezeu al confuziei și încurcăturii, ci la El totul este clar.”

Prin urmare, dacă veți lua Biblia și veți cerceta ca să vedeți cum s-a făcut botezul în zilele de la început, veți vedea că botezul în cele trei titluri este fals. Puteți merge și în istorie, până în secolul VI și veți vedea că botezul s-a făcut tot în Numele Domnului Isus Hristos.

Citiți „Părinții noștri înainte de Niceea,” și veți vedea că până în anul 325 d.Hr., botezul s-a făcut numai în Numele Domnului Isus Hristos. Abia după înființarea Bisericii catolice putem vorbi despre un botez în cele trei titluri. Până atunci, nu se poate vorbi nici măcar o dată despre un botez făcut în Tată, Fiu și Duh Sfânt, acesta fiind de fapt o tradiție catolică și nu un botez biblic.

Luther a luat-o și a dus-o mai departe și la fel Wesley, ea aflându-se și astăzi printre noi, deoarece toți botează în cele trei

titluri și nu în Numele Domnului.

În catehismul Bisericii catolice, care mai este numit și „Credința părinților noștri,” la pagina 144, dacă nu mă înșel, scrie: „Vor fi protestanții salvați?” și adaugă: „Poate că unii dintre ei vor fi salvați.” Ei spun că trăiesc după Biblie, dar în realitate au foarte multe lucruri din învățătura catolică.

Acolo mai scrie: „Primii catolici au botezat în Numele Domnului Isus Hristos (ceea ce nu este adevărat), dar noi o facem în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, iar protestanții sunt de acord cu aceasta.” Vedeți?

7. Există mai multe lumi?

Sigur că da. Există lumi și lumi, iar Dumnezeu a făcut totul prin Cuvântul Său. Evrei 11.3: *„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede, n-a fost făcut din lucruri care se văd.”*

Evrei 1.2: *„...la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile.”*

8. Există mai multe ceruri?

Da. În 2 Corinteni 12.2, Pavel spune că știe un om care a fost răpit până la al treilea cer. Biblia vorbește și în Apocalipsa și în alte locuri despre aceasta, dar este târziu și trebuie să mă grăbesc, așa că nu vom mai căuta și alte texte.

9. Va merge un bebeluș în Hristos în răpire?

Absolut. Nu contează cât este de tânăr sau de bătrân; dacă a fost ales mai dinainte pentru mântuire, va fi salvat. Înțelegeți?

10. De ce mi s-a arătat Hristos când mă pregăteam să iau Cina?

Desigur, tu ai venit pe deplin predat Domnului și cu inima curată, ca să faci acest lucru, nu-i așa? Acesta este singurul motiv pentru care cred că ți s-a arătat El. Nu pot vedea un alt motiv.

11. Noi am fost salvați înainte de întemeierea

lumii?

Da, domnilor. Conform textului din Efeseni 1.4-5, numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii.

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Lui.”

În Apocalipsa 13.8 citim că *„toți locuitorii pământului... toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat, se vor închina fiarei”* și ca urmare vor merge la pierzare.

12. Noi am fost duhuri înainte de a veni în acest trup?

Nu, noi nu eram nimic atunci, dar existam în gândurile lui Dumnezeu. El a spus aceasta și totul a devenit real.

Câți știu că Biblia învață că Isus Hristos este Mielul care a fost ucis înainte de întemeierea lumii? De ce? Pentru că atunci

când Dumnezeu a hotărât aceste lucruri, totul a fost atât de desăvârșit încât era ca și făcut. Iar înainte de întemeierea lumii când L-a luat pe Hristos, El v-a văzut și pe voi, pentru că erați în gândurile Lui. Apoi am venit în această lume ca bărbați și femei, fiindcă Dumnezeu a separat duhul feminin de cel masculin.

Prin urmare, dacă vedeți o femeie care se poartă ca un bărbat, să știți că ceva nu este în ordine cu ea, și la fel dacă un bărbat acționează ca o femeie.

Dumnezeu a luat o coastă din trupul bărbatului și i-a făcut un ajutor, separând cele două duhuri.

Biblia spune că atunci când Mielul a fost ucis, în planul lui Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului, fiindcă El ne-a văzut în gândurile Sale, iar prin cunoștința Sa mai dinainte, a știut tot ce vom face când ne vom naște în lume. Oh, frate, oare aceasta n-ar trebui să facă biserica să se ridice și să alerge pe intervale?

Voi, care sunteți născuți din nou, ați fost văzuți de Dumnezeu mai dinainte și ca urmare v-a scris numele în Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii. Hristos a murit pentru voi, iar apoi a trimis Duhul Sfânt ca să vă cheme la Viață veșnică. Voi L-ați primit, iar El v-a pecetluit, așa că sunteți acolo până în ziua răscumpărării voastre. Aleluia!

Dar aceasta nu se datorează faptului că eu mă țin pe calea Lui, fiindcă El este Cel ce mă ține. Aceasta nu este pentru că m-am lăsat de fumat, de minciuni, de furat sau de alte lucruri de felul acesta, ci pentru că El a murit pentru mine, m-a născut din nou și a făcut din mine un om nou.

Să mergem mai departe.

13. Ce diferență este între trup, suflet și duh?

Trupul este carnea la care priviți, care trebuie să putrezească. El vine la naștere prin dorința sexuală a tatălui și mamei voastre și trebuie să moară și să putrezească. Acesta este motivul pentru care trebuie să vă nașteți din nou, pentru că atunci sunteți aduși într-un trup nou, care nu va putrezi, prin puterea creatoare a lui Dumnezeu, care va vorbi așa cum a făcut-o cu Adam.

14. Vrei să explici puțin învățătura ta, conform căreia Eva l-a conceput pe Cain de la diavolul?

Eu nu am spus niciodată așa ceva, ci am spus că Eva l-a avut pe Cain cu șarpele.

Geneza 4.1 arată clar că Adam a cunoscut-o pe Eva, nevastă-sa, și că ea a zămislit un fiu, pe Cain, iar când s-a întâmplat aceasta, ea a spus: „*Am căpătat un om cu ajutorul Domnului.*” Absolut adevărat. Viața vine numai de la Dumnezeu, fiindcă El este singurul Creator.

Astfel, John Dillinger a venit de la Dumnezeu și la fel Adolf Hitler sau George Whitfield sau Bob Ingersol. Fiecare om vine de la

Dumnezeu.

Prin urmare, ceea ce am spus eu este că Eva s-a întâlnit cu șarpele în Eden. El nu era o târâtoare, cum îl cunoaștem astăzi, ci era un animal: cel mai șiret dintre toate fiarele câmpului.

Astăzi, știința caută un os de la vreun animal care să facă legătura între om și maimuță, fiindcă legătura cea mai apropiată pe care o au este cimpanzeul, dar nu pot să-l găsească și nici nu-l vor găsi, pentru că acea verigă lipsă este șarpele, iar legătura dintre om și el se poate vedea numai prin descoperire dumnezeiască.

Priviți! Șarpele era un animal preistoric foarte apropiat omului. Satana nu s-ar fi putut folosi de nici un alt animal, fiindcă numai sămânța șarpelui se putea uni cu cea a femeii ca să aducă la suprafață o nouă viață. Voi nu puteți amesteca sămânța umană cu nici o sămânță animală. Nu se poate, dar șarpele a putut face aceasta, de aceea Dumnezeu l-a nimicit, l-a transformat într-o târâtoare care nu mai seamănă nici pe departe cu șarpele din Eden.

Voi știți ce s-a întâmplat în Geneza 3, după căderea în păcat:

„Domnul l-a întrebat pe om: „De ce te-ai ascuns și de ce ți-ai făcut șorțuri din frunze?” Și atunci ei au început să dea vina unul pe altul. Astfel, Adam a spus: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.” (v. 12).

La rândul ei, Eva s-a justificat spunând: *„Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.” (v. 13).*

Atunci Dumnezeu a spus: „*Voi pune vrăjmășie între sămânța ta și sămânța șarpelui.*”

Vedeți? Între semințe. Deci șarpele avea o sămânță și ea l-a adus la suprafață pe Cain, din care au ieșit toți oamenii deștepți și învățați. Adam a avut și el o sămânță: pe Abel, dar acesta a fost ucis de Cain, de aceea locul lui a fost luat de Set, care simbolizează moartea, îngroparea și învierea lui Isus. Din el au ieșit oamenii umili și simpli, oamenii temători de Dumnezeu. De altfel, Domnul Isus a zis că oamenii acestei lumi sunt mai înțelepți și mai deștepți decât fiii Împărăției. Acesta este adevărul.

Noi nu ne putem compara cu ei. Să nu încercați să vă puneți cu ei, ci smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu. Să nu doriți să fiți isteți și deștepți, ci să aveți o singură dorință: să-L cunoașteți pe Isus Hristos, deoarece unde sunt deșteptii este sămânța șarpelui, iar oamenii îi glorifică și-i slăvesc din pricina științei lor și se laudă că bisericile lor au astfel de personalități.

În ce mă privește, prefer mai degrabă un om care nu cunoaște nici măcar Abecedarul, dar Îl cunoaște pe Hristos; prefer un om care este o sămânță a lui Hristos.

Fiți atenți! Sămânța femeii este Hristos și El a fost născut de Maria, în timp ce sămânța șarpelui, Cain, a venit în jos până la adus la suprafață pe Iuda Iscarioteanul. Așa se face că Dumnezeu locuia printre noi în Hristos, în timp ce diavolul era în Iuda. Astfel, pe Golgota nu au fost trei crucificați, ci patru: Hristos și cei doi tâlhari, iar ceva mai jos murea Iuda atârnat de un copac, fiindcă cuvântul spune că „*blestemat este oricine este atârnat pe lemn.*”

Unul dintre tâlharii răstigniți lângă Isus a spus:
„*Nu ești Hristosul? Mântuiește-te pe Tine însuși și mântuiește-ne și pe*

noi!" (Luca 23.39).

Dar celălalt l-a înfruntat și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă?”

Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dat omul acesta n-a făcut nici un rău.”

Și l-a zis lui Isus: „Doamne, amintește-Ți de mine, când vei veni în Împărăția Ta.”

Și Isus i-a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.” (v. 40-43).

Vedeți, Isus stătea pe cruce și predica Evanghelia.

Acolo era Dumnezeu care pleca înapoi în cer, ducând cu Sine un păcătos pocăit, sămânța femeii. Și tot acolo era Satan, care mergea înapoi în iad, ducând cu sine sămânța șarpelui, pe cel necredincios. Cu certitudine este așa.

Acea nu era sămânța diavolului, ci era sămânța șarpelui, fiindcă șarpele a avut o sămânță. Biblia spune că el avea o sămânță și ea este încă și astăzi printre noi.

15. Vrei să explici cuvintele „nu

păcătuiește,” din 1 Ioan 5.18?

Să deschidem deci la 1 Ioan 5 și să citim textul indicat.

„Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.”

Sigur că da, așa este. Noi am vorbit deja despre aceasta. Un om care este născut din nou nu poate să păcătuiască, pentru că sămânța Lui rămâne în el. Să citim în 1 Ioan 3.9. Acest lucru îl putem citi și în Romani 4.8, unde se face aluzie la cuvintele lui David, care spusese în Psalm: *„Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul.”*

Mai avem aici încă o întrebare:

16. Frate Bill, care este diferența dintre preacurvie și adulter? Mă refer la textul din Matei 19.9.

Aici, Domnul Isus a spus: *„Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”*

Deci este vorba despre curvie și preacurvie.

O femeie care nu este căsătorită nu poate comite curvie împotriva bărbatului ei, deoarece nu are bărbat. Aceasta este o necurăție pentru ea, iar dacă vrea să se căsătorească, înainte de a face acest pas trebuie să-i mărturisească viitorului ei soț tot ce a făcut. Dacă nu face aceasta, iar soțul ei află după ce s-au căsătorit, are dreptul să o alunge pentru că a făcut un jurământ fals, l-a mințit.

Voi știți că la încheierea căsătoriei se spune:

„Dacă doi tineri sunt uniți altfel decât conform Cuvântului lui Dumnezeu, căsătoria lor nu este valabilă. Eu voi cere și vă voi învinui pe amândoi în ziua judecății, cu privire la ceea ce spuneți acum, dacă nu aduceți la suprafață și nu mărturișiți orice fel de taină pe care o țineți ascunsă.”
Vedeți cum stau lucrurile?

Deci o femeie nemăritată nu poate săvârși adulter împotriva bărbatului ei, pentru că nu are bărbat, dar una căsătorită îl poate săvârși.

Nu demult, a venit la mine o femeie și mi-a spus:

„Oh, eu am mărturisit toate acestea.” Ea a avut o prăbușire nervoasă și a zis:
„Am mărturisit totul înaintea Domnului.”

„Este adevărat,” i-am răspuns, „dar ar trebui să-i mărturisești domnului tău bărbatul, fiindcă adulterul pe care l-ai comis nu este făcut împotriva Domnului, ci împotriva bărbatului tău.” Acesta-i adevărul.

Dacă un bărbat se căsătorește cu o femeie care a trăit necurat înainte de a se căsători cu el, dar nu-i spune nimic, iar mai târziu, după ce s-au căsătorit, vine la el și-i spune: „Aș vrea să-ți spun ceva

dragă. Înainte de a mă căsători cu tine am umblat cu un alt bărbat, dar nu ți-am spus nimic,” conform Cuvântului spus de Isus, el are dreptul s-o lase și să se căsătorească cu alta, pentru că ei nu sunt căsătoriți. De ce? Pentru că ea a făcut un legământ fals, mințindu-l cu privire la viața ei din trecut.

17. Te rog să explici 1 Ioan 5.16.

Să vedem: „Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața, pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu îi zic să se roage pentru păcatul acela.”

În ordine. Aceasta este ultima întrebare la care vom răspunde astăzi, iar pentru a înțelege ce ni se spune în acest text vom merge în Marcu 3, începând de la versetul 22:

„Și cărturarii, care se coborâseră din Ierusalim, ziceau: „Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.”

Isus i-a chemat la El și le-a zis în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?

Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, împărăția aceea nu poate dăinui.

*Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei
însăși, casa aceea nu poate dăinui.*

*Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva
lui însuși, este dezbinat și nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.*

*Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și
să-i jefuiască gospodăria, decât dacă a legat mai întâi pe omul acela tare:
numai atunci îi poate jefui casa.*

*Adevărat vă spun că toate păcatele și toate
hulele, pe care le vor rosti oamenii, le vor fi iertate;*

*Dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu
va căpăta iertare în veac; ci este vinovat de un păcat veșnic.*

*Aceasta pentru că ei ziceau: „Are un duh
necurat.”*

Vedeți? Ei au spus că Duhului lui Dumnezeu care locuia în Hristos și făcea toate acele lucrări mari, ar fi de fapt duhul diavolului. De aceea, Domnul Isus a spus că un astfel de păcat este de neiertat. Astfel, dacă vedeți un om care vorbește împotriva Duhului Sfânt și-L batjocorește, vă este interzis să vă rugați pentru el. Înțelegeți? Și aceasta pentru că el a săvârșit un păcat de moarte. Câți știți că există un păcat de moarte? Pentru omul care face un asemenea păcat, nici nu trebuie să vă rugați. Domnul Isus a spus că sunt multe păcate și că ele vor fi iertate fiilor oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată niciodată.

Oamenii întrebă: „Ei bine, dar ce înseamnă „să-L

hulești pe Duhul Sfânt?” A-L huli pe Duhul Sfânt înseamnă a vorbi ușuratic la adresa Lui, a face haz pe seama Lui. Înțelegeți?

Cum au hulit contemporanii Domnului Isus? Spunând că Duhul Sfânt care locuia în El și făcea toate acele lucrări mărețe, despre care vorbește Biblia, ar fi fost de fapt diavolul, Beelzebul. Ei spuneau că El este un ghicitor, un cititor al gândurilor oamenilor, și aceasta pentru că L-au văzut spunând tainele ascunse (lui Natanael i-a spus ce a făcut înainte de a veni la adunare împreună cu Filip).

Isus a spus că un astfel de păcat este de neiertat, ceea ce înseamnă că pentru astfel de oameni nici nu trebuie să vă rugați. Un astfel de păcat nu poate fi iertat niciodată.

Un bărbat sau o femeie care fac un asemenea păcat sunt despărțiți pentru totdeauna de Dumnezeu. Ei nu vor fi iertați niciodată.

Îl iubiți pe Domnul?

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.”

Voi ați fost foarte răbdători și ați ascultat timp

de două ore și jumătate, dar înainte de a încheia aș vrea să vă mai spun ceva: Eu cred că Jeffersonville și-a avut ziua lui de har; cred că Statele Unite au avut ziua lor de har, dar au trecut pe lângă ea și au înaintat în păcat. Acesta este adevărul, însă eu mai am prieteni care sunt gata să moară alături de mine pentru Adevăr.

Știu că în seara aceasta caldă, printre noi se află oameni care nu sunt de acord cu ceea ce am spus, dar au suficient respect și sunt destul de evlavioși ca să stea și să asculte în liniște.

Voi să trăiți pentru Hristos chiar dacă stelele se vor transforma în pulbere. Orice ar fi, voi să continuați să trăiți pentru El.

Fie ca Domnul să vă dea voință să faceți aceasta. Dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu și că rugăciunile mele vă pot ajuta cu ceva, fie ca Dumnezeul cerului, care L-a înviat pe Isus Hristos dintre morți, să vă ierte păcatele și să asculte dorința inimilor voastre. Nădejdea mea este că El ne va duce în Împărăția Sa, unde vom putea sta împreună milioane de ani, ca să vorbim despre lucrările veșnice pe care le-am trăit în aceste seri pe pământ.

Fie ca harul Lui să fie cu voi, astfel încât să vi se vindece bolile și să primiți botezul Duhului Sfânt.

Dacă v-am supărat prin ceea ce am spus despre sămânța șarpelui sau prin altceva, să știți că nu am avut intenția s-o fac, ci v-am spus numai adevărul.

Poate că cineva spune: „Fratele Branham este unitarian.” Nu, domnilor, nu sunt unitarian, fiindcă nu cred că Isus ar fi

propriul Său Tată, ci cred că Dumnezeu a locuit în acel trup numit Isus și că El era Emanuel, adică Dumnezeu cu noi. Eu cred că acolo nu mai este nici un alt Dumnezeu, ci Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, Logosul, etc., sunt de fapt descoperirile singurului Dumnezeu adevărat. Cred că în acel trup omenesc a locuit toată plinătatea dumnezeirii.

Rugămintea mea este ca noi toți să ne putem întâlni în Împărăția lui Dumnezeu, iar dacă suntem greșiți pe undeva, El să ne treacă cu vederea greșelile și să ne ducă mai departe luminându-ne în toate lucrurile.

Dacă sunteți botezați în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, dacă sunteți stropiți sau s-a turnat apă peste voi când erați doar niște bebeluși, eu stau înaintea voastră nu cu părerile mele, ci cu ceea ce spune Biblia de la Geneza până la Apocalipsa, și pe baza celor spuse de ea, vă poruncesc să vă botezați din nou, în Numele lui Isus Hristos!

Dacă nu ați primit Duhul Sfânt și viața voastră nu s-a schimbat, nu contează că ați vorbit în limbi, ați strigat, ați sărit în sus și-n jos, v-ați pus mâinile peste cei bolnavi și ei s-au vindecat, ați făcut tot felul de semne și minuni, fiindcă dacă nu posedați roadele Duhului: dragostea, blândețea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, smerenia, credința, răbdarea, etc., vă poruncesc și vă silesc în Numele lui Isus Hristos să nu încetați să vă rugați până când veți primi Duhul Sfânt!

Nu contează cât de mult ați vorbit în limbi, cât de mult ați strigat, cât de mult ați fost membrul unei biserici, etc., fiindcă toate acestea nu au nici o valoare până când Hristos, Duhul Sfânt, nu își ia locul în inima voastră și nu muriți față de lucrurile lumii ca să trăiți numai pentru El.

Astăzi este ziua de naștere a sorei noastre Edith.

Ce vârstă are această tânără doamnă? Treizeci și opt de ani. Dumnezeu să te

binecuvânteze, soră.

David, dă-ne tonul pentru cântarea „Fericită zi de naștere pentru tine.”

„Fericită zi de naștere pentru tine,

Fericită zi de naștere pentru tine.

Fericită zi de naștere pentru tine,

Fericită zi de naștere pentru tine.”

Acum să cântăm cu toții: „Niciodată nu îmbătrânim.”
Cântați cu toții:

„Nu îmbătrânim, nu îmbătrânim,

În Țara unde nu vom îmbătrâni,

Nu îmbătrânim, nu îmbătrânim,

În Tara unde nu vom îmbătrâni.

În dulcele curând și curând,

Ne vom întâlni pe acel frumos țărni.

În dulcele curând și curând,

Ne vom întâlni pe acel frumos țărni.”

- Amin -